

En mie oppinna ikänä
pyörittämään pualikkata,
suitsimahan sultsinata.
Mietin miekkonen minähi,
ajattelin ohtaluulla,
mittee mie osaisin tehdä,
perinnettä puuhaella.

Kuulin kosken kuohuloissa
runokaakin ratsastavan,
rallattavan rattoisasti.
Käski kehno pännän panna
kynäilemään kylläksensä,
ottaa kantelon käsille,
helkytellä hempeitäni.
Siitäpä sanat sukesi,
lepopäivän laulu löytyi.

Kyselin ja kurkistelin,
kuka mulle kuulijaksi,
mistä löytyis löylynlyömä,
katselija kannonpähän,
taputukset kenpä taitais,
kuten kunnan konsertissa?

Yleisöä eipä ollut,
kovin paljon kuulijoita.
Tuuli soitti, metsä lauloi
kerallani kuutamossa.
Käki istui kiikkerästi
risuaijan kriitikkona,
varis antoi aploodeja,
harakka kukat kumarsi.